

Turistička sezona 2010.

Turistička sezona 2010. godine bila je usmjerena na rast turističkog prometa na ovom području, što se pokušalo realizirati unaprjeđenjem razine kvalitete u pružanju usluga te ulaganjem u postojeće, kao i u nove objekte u Podstrani. Cilj je bio poboljšati njihovu kvalitetu, izgraditi novi imidž te na taj način pratiti i poticati daljnji razvoj infrastrukture, u kojem je veliku ulogu imala i lokalna samouprava.

Koliko je bilo moguće, išlo se ukorak s društvenim i gospodarskim zbivanjima na način da se pratio rad općine, grada, županije te ostalih turističkih zajednica.

Uspješnost sezone pokušala se ostvariti povećanjem kapaciteta apartmanske smještajne ponude, pri čemu se prije svega misli na nove iznajmljivače, zatim uređenjem okoliša, akcijama čišćenja u sklopu projekta *Volim Hrvatsku – volim Podstranu*, poboljšanjem internetske stranice i iz-

R.B.	ZEMLJA	DOLAZAK 2010.	DOLAZAK 2009.	NOĆENJA 2010.	NOĆENJA 2009.
1.	POLJSKA	2744	2303	20.845	16.574
2.	SLOVAČKA	2553	2316	18.309	17.614
3.	NJEMAČKA	3711	2952	18.237	17.367
4.	ČEŠKA	2386	2431	18.174	18.459
5.	RUSIJA	1786	1365	11.647	8616
6.	NORVEŠKA	1693	877	10.423	4257
7.	V. BRITANIJA	2325	1681	9316	7058
8.	ITALIJA	2039	1873	8151	7285
9.	FRANCUSKA	2013	2171	7889	8415
10.	AUSTRIJA	1557	1431	7023	7631

davanjem novih brošura o mjestu, te zanimljivim kulturnim večerima, s naglaskom na sada već tradicionalnu i najposjećeniju *Večer o'prasku*. Statistički podaci za 2010. pokazatelji su iznimno kvalitetne sezone, za razliku od prethodne godine. Ostvareno je ukupno 55.726 dolazaka i 229.367 noće-

nja, od toga su strani turisti ostvarili 47.476 dolazaka i 206.215 noćenja.

U tablici slijedi prikaz ostvarenih dolazaka i noćenja za 2009. i 2010. godinu prema zemljama.

Jelena Mikuličić

TURIZAM: posao ili kultura

PIŠE: BOZIDAR
BRUCE YERKOVICH

Prošlog tjedna bio sam na Malom Lošinj u na sajmu turizma PUT, koji je organizirala Udruga hrvatskih putničkih agencija (UHPA), krovna organizacija svih onih koji se bave organizacijom turističkih putovanja. Na sajmu su, osim turoperatora i predstavnika turističkih agencija, bili i predstavnici hotela, ponuditelji turističkih sadržaja i brojni drugi turistički radnici. Bilo je i predstavnika iz Europe i bivše Jugoslavije. Sve u svemu, šaroliko društvo iz raznih interesnih sfera, ali svima njima zajednička je poveznica djelatnost u turizmu.

Mali Lošinj bio je savršena pozornica da se na licu mjesta uvjerimo u to što je turizam za one koji ga žive, a ne samo žive od njega. Tu smo se uvjerali kako turizam može postati kultura, a ne samo posao na kojemu se u tri mjeseca može zaraditi plaća za cijelu godinu.

Na Lošinj u postoji stotinjak hotela, vila i pansiona. U zimskim mjesecima na Lošinj živi desetak tisuća stanovnika, a u ljetnim mjesecima na otoku ih je tridesetak tisuća, što znači da na svakog stanovnika otoka dođu dva gosta. Zamislite kako tre-

ba izgledati infrastruktura koja sve to može poduprijeti, a da uz to otok uspije sebi privrijediti i titulu „otoka vitalnosti“! Ne može vas ostaviti ravnodušnim vještina koju domaćini iz Turističke zajednice otoka kombiniraju s domišljatošću, vrijednim radom i ljubaznošću. Kod njih ništa nije nemoguće, mašti nikad kraja, a mjeseci izvan sezone koriste se da bi se brižljivo isplanirali oni u sezoni koja je pred njima.

Zašto sam toliko pun superlativa za otok koji ima manje stanovnika nego jedna splitska četvrt, do kojega se iz Velike Plane (moje stalne adrese u Hrvatskoj) treba voziti pet sati, što je vrijeme za koje uspijem doći i do Graza, koji ima puno manje sunčanih sati nego ostala naša obala, i koji nije ništa ljepši od puno pristupačnijih „malih mista“ uz Jadransku magistralu?

Zbog njegovih ljudi, koji su shvatili da je najbolji gost zadovoljan gost, koji paze na to da postoji sklad između novogradnje i starih kuća na otoku (ne, tamo nisam vidio ni jednu ružičastu kuću ili obloženu benkovčkim kamenom, a da ne govorim o ogradama od „prokroma“), koji vas jednako ljubaznošću ugošćuju u restoranima, ne praveći razliku na osnovi količine hrane koju ste naručili ili cijene butelje vina koju ste popili (vidio sam u vinskoj karti šampanjce od sedam tisuća kuna!) i koji će vam na ulici strpljivo objasniti kako doći

do restorana koji tražite, pritom vam ne pokazujući da im se nekamo žuri ili da ste ih omeli u nekom poslu.

Sklad koji grade oko sebe proizlazi iz sklada koji imaju u sebi, a koji se manifestira na svakom koraku. Mali test koji sam načinio da provjerim navode predsjednice lokalne Turističke zajednice da svi na otoku govore barem jedan strani jezik pokazao je da lokalni skupljač smeća u Malom Lošinj u bolje govori engleski nego pročelnik za gospodarski razvoj glavnoga grada županije u kojoj živim! Čovjek mi je poslije, kad sam mu priznao da samo provjeravam neke navode iz gradskog TZ-a, rekao da govori i talijanski.

Tada sam se i sam posramio. Nije mi preostalo drugo nego da mu srdačno zahvalim i skrušeno shvatim da se nalazim na otoku renesanse, gdje svi koji na njemu žive skladno tkaju čipku života koja ni skeptičnog znanstvenika koji potpisuje ove retke nije mogla ostaviti ravnodušnim.

Što bismo mi drugi koji se bavimo turističkom djelatnošću ili živimo u mjestima kojima je to osnova života, a koji ne živimo na Lošinj u, iz ovoga mogli naučiti? Bi li nam bio problem udahnuti malo tog duha s Kvarnera i, nadahnuti njime, okrenuti se prema turizmu kao načinu života, kao mediju koji definira naš odnos prema okolini koja nas okružuje, prema djelatnostima kojima se bavimo, a sve u svrhu podizanja kvalitete života za nas i generacije koje dolaze?

Može li se onda takav odnos prema turizmu iskoristiti da na ostatku naše obale u *amanet* ostavimo kulturu, a ne smeće; arhitekturu, a ne Šeherezadine kule; sklad, a ne zavist i ljubomoru?

Vjerujem da može. Bacam vam rukavicu u lice...

Velika Plana, 28. studenog 2010.